

## عنوان مقاله:

اندیشه‌ی سیاسی ابن طفیل

## محل انتشار:

فصلنامه علوم سیاسی، دوره 21، شماره 83 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

## نویسندگان:

میثم عباسی فیروزجاه - دانشگاه تهران

محمد مهدی اسماعیلی - دانشگاه تهران

## خلاصه مقاله:

هدف پژوهش، بررسی اندیشه‌ی سیاسی ابن‌طفیل در منشور فلسفی رساله‌ی «حی بن یقظان» است. روش این پژوهش، توصیفی-تحلیلی است و با استفاده از روش «هرمنوتیک قصد» کوئنتین اسکینر، مراتب سیاست را از دیدگاه ابن‌طفیل مورد بررسی قرار داده است. "بررسی نقش فیلسوف در تدبیر زندگی سیاسی"، "مقایسه‌ی مقام فقیه و فیلسوف" و نیز "ارتباطسنجی میان فقه و فلسفه" مهم‌ترین مسائل مورد بحث بوده‌اند. نتایج حاکی از آن است که هدف ابن‌طفیل در رساله‌ی حی بن یقظان حل رابطه‌ی دین و فلسفه بوده و عمده‌ی توجه خود را بر بحث فقه، فلسفه و عرفان قرار داده است. اولین بعد سیاسی رساله‌ی ابن‌طفیل به "نظام دانایی تمدن اسلامی" بازمی‌گردد. علم فقه در تمدن اسلامی جایگاهی ممتاز داشته و اخراج فلسفه و فیلسوف از متن اجتماع، از پیامدهای سیاسی مهم حضور همه‌جانبه‌ی فقه در زندگی انسان مسلمان بوده است. از دیدگاه حی بن یقظان، باهم‌بودگی فقه و فلسفه امکان‌پذیر نیست. ابن‌طفیل، در راستای مبانی فکری دولت موحدون، با تدوین رساله‌ی حی بن یقظان، به فیلسوفان هشدار می‌دهد که دست از تعرض به عقاید مردم بردارند و شریعت را محترم بدانند.

## کلمات کلیدی:

فقه سیاسی، فلسفه سیاسی، رساله‌ی حی بن یقظان، هرمنوتیک قصد، ابن‌طفیل، عصر موحدون

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1164601>

